

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: *vedoucí práce*

Autor/ka práce: **Bára Nejedlá**

Název práce: **Sebe prezentace a soukromí videoblogerů v České republice**

Vedoucí práce: **Marie Pospíšilová**

Oponent/tka: **Mgr. Hana Pacáková**

Navržené hodnocení: velmi dobře

Zdůvodnění Vašeho hodnocení práce (zejména výhrad a kritických připomínek) rozepište podle níže uvedených kritérií.

1. Je cíl práce (výzkumná otázka) jasně formulován a odpovídají mu závěry? Je práce vhodně strukturována?

Cíle jsou jasně strukturované, závěry jim odpovídají. Vliv publika na sebe prezentaci (což bylo někde označeno za výzkumný cíl) je vlastně předpokladem práce – sebe prezentujeme se vůči nějakému publiku, tj. vždy se naše sebe prezentace na nějaké publikum orientuje. Je vhodné, že autorka v úvodu toto výzkumně definuje jako vnímaný vliv publika.

2. Opírá se autor/ka o dostatek literatury relevantní tématu práce? Využívá i cizojazyčné texty?

Autorka využívá dostatek jak české, tak cizojazyčné literatury a to jak v teoretickém ukotvení práce, tak v podpoře metodologických voleb a v interpretaci výsledků.

3. Jaká je kvalita použitých dat nebo zdrojů (včetně jejich výběru, sběru a popisu) a metod jejich analýzy?

Rozhovory byly provedené dobře, zvolené parametry výzkumu jsou také adekvátní vzhledem ke zkoumanému tématu. Trochu škoda je, že takto stanovená kritéria vedla k menšímu počtu informátorů a informátorek.

Co považuji za největší slabinu práce, je dvojí druh použitých dat – z face to face rozhovorů a ze zasláných otázek. Přestože autorka zmiňuje rozdílnost charakteru dat a rozlišuje data v popisu vzorku, dále v práci už tuto skutečnost nezmiňuje. Mojí otázkou je tedy to, v čem jsou „doplňková data“ zasláná mailem odlišná? V samotné analýze se důraz na odlišnost dat již neobjevuje – citace některých „doplňkových dat“ vůbec nejsou v textu uvedeny, u jiných je s nimi pracováno shodně jako s daty z rozhovorů. Jak tedy byla tato data využita (pokud tedy byla vůbec využita)? Asi za nejvhodnější možnost bych považovala využití pro triangulaci výsledků, nicméně v tom případě by bylo vhodné jim pokládat například až doplňkové otázky založené na výsledcích analýzy dat z rozhovorů.

4. Jaká je kvalita argumentů, o něž autor/ka opírá závěry, k nimž dospěl/a?

Autorka na základě dobře provedených rozhovorů dochází k adekvátním závěrům. Trochu problematický je jeden ze základních závěrů a to závěr týkající se „kontroly nad soukromím“.

Autorka dochází k tomu, že blogeři mají kontrolu nad svým soukromím. Nicméně se spíše jedná o teoreticky zakotvený předpoklad „hluboké forbíny“ (kategorie, ze které vychází). K tomuto závěru dochází díky tomu, že analyzuje forbínu videoblogerů a videoblogerek. Z definice forbíny (pokud bereme v potaz Meyrowitzův přístup) vyplývá, že jsou to místa, kde mohou „hráči“ lépe kontrolovat svůj obraz. Tj. zjištění, že to dělají, je vlastně podstatou takto okódované kategorie. Problematické se toto tvrzení o „kontrolu soukromí“ stává, když se podíváme na ostatní prostory, konkrétně na střední zónu. Ano, při sebe prezentaci na videích lze kontrolovat svoje soukromí, ale jakou roli hraje to, když videoblogera/ku někdo v klasickém kontaktu potká (například s partnerem/kou). Dále je možné na internetu dohledat nějaké další informace o osobě videoblogera/ky, které nemá pod kontrolou (např. fotky z párty, které zveřejní někdo jiný). Je důležité tedy zdůrazňovat, kde videobloger/ka kontrolu má a kde už nikoliv, případně jaká jsou specifika této kontroly.

5. Jsou v práci autora/autorčina tvrzení a zjištění jasně odlišena od tvrzení a zjištění převzatých? Ano.

6. Jaká je úroveň odkazového aparátu, jazyka a dalších formálních náležitostí?

Úroveň jazyka i jazykového aparátu splňuje požadavky kladené na bakalářské práce.

7. Jiné přednosti a/nebo nedostatky, které neodpovídají výše uvedeným kritériím (jsou-li jaké).

Ještě drobnou dílčí poznámku mám ke srovnávání motivací k sebe prezentaci na Youtube a motivací k odhalování soukromí na Facebooku (str. 31). Je sebe prezentace to samé, jako odhalování soukromí?

8. Náměty na diskuzi při obhajobě práce.

V práci bylo zmíněno to, že videobloger/ky považují tzv. vlogy¹ za formát videoblogů, kde „jsou autentičtější“ a „více odhalují svoje soukromí“ (tedy není vlastně jedno ze zjištění, že ostatní prezentace je tím pádem více „představením“ a hraním „určité role“)? Je tomu opravdu tak? A jak by se v tomto případě dala aplikovat perspektiva Goffmana? Není vlog jen určitým „představením autentičnosti“?

Celkové hodnocení práce:

Práci celkově považuji za dobrou. Část zjištění je trochu sice popisných, ale z práce vyplývá několik velice zajímavých věcí, které autorka může zdůraznit u obhajoby. Velmi zajímavým zjištěním je vytvářením „ideálního obrazu“ soukromí, které je možné prezentovat ve videích, tj. přizpůsobování soukromí tomu, aby bylo „prezentovatelné“. Zároveň je zajímavá i otázka „přirozenosti“ ve videích a narušování „tváře“ v interakcích ve střední zóně.

Datum: 4. 6. 2017

Podpis:

¹ Definice z práce – str.8. Vlog – neboli videoblog je v podstatě zmodernizovaný deník jedince nahraný na internet. Videobloger zde většinou natáčí průběh svého běžného dne nebo třeba záznamy ze svého cestování. V tomto stylu videí by měla být cílem co největší autentičnost. Tedy autor by neměl žádným způsobem upravovat scénu, ve které video natáčí, aby zde bylo vidět, co nejrealnější zachycení jeho života. Videobloger/ky především v tomto formátu nechávají diváky rozsáhle nahlédnout do svého soukromí.